

СТАНОВИЩЕ

От доц. д-р Ана Владимирова Джумалиева, професионално направление 3.6. Право
(Международно частно право)

Правно-исторически факултет, ЮЗУ „Неофит Рилски“ – гр. Благоевград

Относно конкурс за заемане на академична длъжност „професор“ в ЮЗУ „Неофит Рилски“ по професионално направление 3.6. Право (Гражданско и семейно право) (Заповед № 1908/18.09.2025 г. във връзка с конкурс, обявен в ДВ бр. 63/01.08.2025 г.) с единствен кандидат доц. д-р Асен Александров Воденичаров

Научно-изследователска и преподавателска дейност на доц. д-р Асен Александров Воденичаров

I. Общи данни за кандидата в конкурса

Доц. д-р Асен Александров Воденичаров е придобил образователно-научна степен магистър по право от Юридическия факултет на Софийски университет „Св. Климент Охридски“ (1999 г.) и магистър по публична администрация от Правно-историческия факултет на Югозападен университет „Неофит Рилски“ – гр. Благоевград. През 2013 г. е придобил образователно-научна степен „доктор“ след успешна защита на дисертационния си труд на тема „Правно положение на Европейското кооперативно дружество (Сравнителноправна уредба)“.

От 2000 г. до 2002 г. заема академичната длъжност асистент, от 2002 г. до 2005 г. – старши асистент, а от 2005 г. до 2018 г. е главен асистент в ЮЗУ „Неофит Рилски“.

След хабилитацията му през 2018 г. като доцент, Асен Воденичаров поема титулярството на учебните дисциплини Гражданско право – обща част и Вещно право в ЮЗУ „Неофит Рилски“.

Паралелно с гореизложеното, доц. д-р Асен Воденичаров е съдебен кандидат в периода от 1999 г. до 2000 г., адвокат към САК в периода 2000 – 2004 г., а след 2004 г. до настоящия момент включително е съдия.

Кандидатът участва активно и регулярно в различни семинари, конференции и обучения, свързани тясно както с академичната сфера, така и с професионалната му дейност като практикуващ съдия.

Неговият богат научен и професионален опит съставлява съществен и значим принос към преподавателската дейност, която той осъществява и към ангажираността му в академичния живот. Той е член на настоящия Факултетен съвет на Правно-историческия факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски“, участвал е в работна група, свързана с програмната акредитация на университета, в различни проекти, включително национални и международни такива и осъществява научно ръководство над докторанти в различни области на правото.

Доц. д-р Асен Александров Воденичаров е кандидат в конкурса за заемане на академична длъжност „професор“ по професионално направление 3.6. Право

(Гражданско и семейно право). Той отговаря на изискването на Закона за развитието на академичния състав в Република България, на Правилника за неговото прилагане и на Вътрешни правила за развитие на академичния състав в ЮЗУ „Неофит Рилски“.

Не е установено доказано по законоустановения ред плагиатство в представените от кандидата научни трудове.

II. Оценка на резултатите и приносите на представения монографичен труд и друга научна продукция

Съгласно изискването на ЗРАСРБ е представен монографичен труд на тема: „Право на ползване. Благоевград: Университетско издателство „Неофит Рилски“ (2025). Монографичният труд е с обем от 239 страници и ISBN 978-954-00-0430-3.

Монографията съдържа увод, четири глави, заключение, библиография и съдебна практика. Главите са озаглавени, както следва: I. Исторически преглед и обща характеристика; II. Права и задължения на ползвателя; III. Права и задължения на собственика; IV. Способи за учредяване и прекратяване правото на ползване. Библиографската справка съдържа значителен брой заглавия - общо 89, от които 82 на български език и 7 чуждестранни заглавия.

В глава първа от монографията е направен исторически преглед на правото на ползване, като в раздел първи от нея са подробно разгледани отделните права на плодopolзване, употребление, обитаване и работа на роб в римското право, от което то бележи началото си.

В раздел втори, глава първа е направен кратък сравнителен анализ на българското вещно законодателство и на някои чуждестранни такива /особено внимание е отделено на Италианския граждански кодекс/, което има приносен характер към правната литература, посветена на ограничените вещни права.

В последния трети раздел от първа глава са изложени основните правни положения и обща характеристика на правото на ползване, съобразно разпоредбите на ЗС в настоящата му редакция.

Глава втора разглежда правата и задължения на ползвателя, които произтичат от учреденото му вещно право на ползване. Раздел първи от нея е посветен на правата на ползвателя, а раздел втори съответно на неговите задължения.

Особено внимание е отделено на изискването на чл. 56, ал. 1 ЗС за използване на вещта по предназначение, като в тази връзка подробно и детайлно са разгледани възможните обекти, върху които може да бъде учредено право на ползване. С научен принос се отличава идеята на автора за установяване на форма за действителност във връзка с учредяване право на ползване върху определени обекти с особен статут.

Множество приносни моменти се съдържат в изследването на възможността за използване на обекти по предназначение, които са вещи – принадлежности, паркоместа, ателиета (като са обсъдени някои законодателни промени в тази връзка от 2021 г.), офиси, преместваеми обекти и др.

Научен принос съставлява и извеждането на отделно задължение за ползвателя за обикновено употребление на веща, основано на разпоредбата на чл. 57, ал. 3 ЗС, различно от задължението му да използва вещта по предназначение.

С приносен характер и подробното изследване на характера на разпоредбата на чл. 56, ал. 1 ЗС и дефинирането ѝ от автора като смесена такава – диспозитивна в първата си част, а във втората – императивна, което мнение споделям.

Глава трета е посветена респективно на правата и задълженията на собственика, учредил вещното право на ползване, като раздел първи от нея е посветен на правата на собственика, а Раздел втори – на неговите задължения.

Научен принос съставлява установяването на липсата на изрично установена възможност за собственика да упражни контрол върху вещта си, която да не доведе до последиците на едностранното прекратяване на правото на ползване по чл. 61 ЗС, а единствено да осигури неговата сигурност и превантивна защита за имуществото му, обект на учредено право на ползване. Тази идея е изразена и подробно аргументирана в параграф четвърти, раздел първи от същата глава.

С приносен характер е и направеното обсъждане в параграф шести, раздел втори във връзка с липсата на задължение за вписване на съществуването на вещно право на собственост в нотариалния акт, с който се прехвърля собствеността на имота - обект на вещно право на ползване. Изследвана е и релевантна съдебна практика. Считаю, че направените от автора изводи са детайлно развити и логически издържани.

Глава четвърта разглежда способите за учредяване и прекратяване на правото на ползване, съответно раздел първи от нея – тези за учредяване, а раздел втори – за прекратяване.

Приносни моменти има при обсъждането налице ли е основание за погасяване право на ползване по давност в хипотезата, в която вещта се използва от ползвателя, но не съобразно нейното предназначение. Следва да бъдат споделени направеното от автора заключение, че в този случай такава възможност не е налице по аргументите, изложени от него.

Монографията на доц. д-р Асен Воденичаров има не само научна, но и подчертана практическа стойност. Направен е преглед на теоретичните становища и виждания по разглежданите въпроси, като те са подробно обсъдени от автора, както и на релевантната съдебна практика. Актуалността на монографията е безспорна, с оглед нейната тематика и приложимост в гражданскоправния оборот.

Положително становище заслужават и представените по конкурса статии и доклади.

С особен научен принос се открояват публикациите на кандидата, посветени на института на придобивната давност, с оглед разглежданите в тях практически хипотези (Някои въпроси относно придобивната давност на недвижими имоти. В: Юридически сборник, Том XXXI. Бургас: БСУ, 2024, с.130-136, ISSN 1311-3771; и Приложение на института на придобивната давност по отношение на правните субекти – В: Списание „Право, политика и администрация“. Благоевград: ЮЗУ, бр.2, 2024, с. 47-51, ISSN 2367-4601).

От представената информация е видно, че доц. д-р Асен Воденичаров отговаря на националните изисквания по ЗЗРАСРБ, Правилника за неговото прилагане и Вътрешните правила за развитие на академичния състав в ЮЗУ „Неофит Рилски“.

III. Критични бележки и препоръки

Нямам критични бележки към монографичния труд и научните публикации на кандидата.

Препоръчвам на кандидата да продължи да поддържа високото качество на своята научна продукция и активното си участие в академичната сфера.

IV. Заключение

Предоставената ми информация относно преподавателската и научноизследователска дейност на доц. д-р Асен Александров Воденичаров ми дават основание да изразя моето положително становище относно избора му на академична длъжност „професор“.

Въз основа на това предлагам на научното жури, а впоследствие и на Факултетния съвет на ЮЗУ „Неофит Рилски“ да избере доц. д-р Асен Александров Воденичаров на академична длъжност „професор“ по професионално направление 3.6. „Право“ (Гражданско и семейно право).

..... Г.

.....

/доц. д-р Ана Джумалиева/

OPINION

From Assoc. Prof. Dr. Ana Vladimirova Dzhumalieva, Professional field: 3.6. Law
(Private International Law)

Law and History Faculty, South-West University "Neofit Rilski" - Blagoevgrad

On the competition for the academic appointment to the position of "Professor" at SWU
‘Neofit Rilski’, Professional field: 3.6. Law (Civil and Family Law)
(Order № 1908/18.09.2025 г. in regard to the competition announced in SG. 63/01.08.2025
with only candidate Assoc. Prof. Dr. Asen Alexandrov Vodenicharov

Scientific, research and teaching activities of Assoc. Prof. Dr. Asen Alexandrov Vodenicharov

I. General information on the candidate in the competition

Assoc. Prof. Dr. Asen Alexandrov Vodenicharov has obtained a Master’s degree in Law from the Faculty of Law at Sofia University ‘St. Kliment Ohridski’ and another Master’s degree in in Public Administration at the Faculty of Law and History, South-West University "Neofit Rilski" – Blagoevgrad. In 2013 he obtained a PhD degree after successfully defending his doctoral dissertation on the topic ‘Legal Status of the European Cooperative Society (Comparative Law Framework)’.

In the period 2000-2002 he held the academic position of assistant, from 2002 to 2005 he was a senior assistant professor and from 2005 to 2018 - chief assistant professor at SWU “Neofit Rilski”.

Following his habilitation as an Associate Professor in 2018, Asen Vodenicharov assumed responsibility as the principal lecturer for the academic courses Civil Law – General Part and Property Law at SWU “Neofit Rilski”.

In parallel with the above-mentioned, Assoc. Prof. Dr. Asen Vodenicharov was a judicial candidate in the period 1999-2000, a lawyer at Sofia Bar Association in the period 2000-2004 and since 2004 up to and including the present moment he has been a judge.

The candidate actively and regularly participates in various seminars, conferences, and trainings closely related both to the academic field and to his professional activity as a practicing judge.

His extensive academic and professional experience represents a substantial and significant contribution to his teaching activity and his engagement in academic life. He is a member of the current Faculty Council at the Faculty of Law and History, SWU ‘Neofit Rilski’, was part of a working group, regarding the program accreditation of the university, participated in various projects, including both nationals and international ones and is the supervisor of PhD students in different fields of Law.

Assoc. Prof. Dr. Asen Vodenicharov is a candidate for the academic opening of "Professor" in professional field 3.6. Law (Civil and Family Law). He complies with the

requirement of the Law on the Development of the Academic Staff of the Republic of Bulgaria (LDASRB), the Rules for its Implementation and the Internal Rules for the Development of the Academic Staff at SWU ‘Neofit Rilski’.

No plagiarism has been established or proven in the scientific works submitted by the candidate in accordance with the legally prescribed procedure.

II. Assessment of the results of the presented habilitation work and other scientific productions

In line with the requirements of LDASRB a monograph entitled ‘The right of use’. Blagoevgrad: “Neofit Rilski” University publishing house (2025) is presented for the competition. The monograph is 239 pages long and has an ISBN 978-954-00-0430-3.

The monograph consists of an introduction, four chapters, conclusion, bibliography and case law. The chapters are entitled as it follows: I. Historical Overview and General Characteristics; II. Rights and Obligations of the User; III. Rights and Obligations of the Owner; IV. Means for Establishing and Terminating the Right of Use. The bibliography contains a significant number of titles – a total of 89, of which 82 are in Bulgarian and 7 are in foreign languages.

In the first chapter of the monograph, a historical overview of the right of use is presented, with the first section providing a detailed examination of the individual rights of usufruct, use, habitation, and the labor of a slave in Roman law, from which this right originates.

In the second section of the first chapter, a brief comparative analysis is made of Bulgarian property legislation and some foreign legislations /with particular attention given to the Italian Civil Code/, which analysis contributes to the legal literature dedicated to limited real rights.

The final, third section of the first chapter presents the fundamental legal provisions and a general characterization of the right of use, in accordance with the current wording of the provisions of the Ownership Act,

The second chapter examines the rights and obligations of the user arising from the established limited real right of use. Its’ first section is dedicated to the rights of the user, while the second section respectively addresses his obligations.

Particular attention is given to the requirement under Article 56, Paragraph 1 of the Ownership Act concerning the use of the object according to its’ intended purpose and in this regard, the possible objects upon which the right of use may be established are examined in detail. The author’s idea of establishing a formal requirement for the validity of constituting the right of use over certain objects with a special status stands out as a notable scientific contribution.

Numerous original contributions are contained in the study of the possibility to use objects according to their intended purpose, which represent appurtenances, parking spaces, studios (with a discussion of certain legislative changes in this regard from 2021), offices, movable objects, and more.

A scientific contribution is also made by the identification of a separate obligation of the user for the ordinary use of the object, based on the provision of Article 57, Paragraph 3 of the Ownership, which is distinct from the obligation to use the object according to its intended purpose.

Of contributory character is also the detailed examination of the nature of the provision of Article 56, Paragraph 1 of the Property Act and its' definition by the author as a mixed provision — dispositive in its first part and imperative in its second part — an opinion I share.

Chapter Three is dedicated respectively to the rights and obligations of the owner who has established the real right of use, with the first section devoted to the rights of the owner and the second section - to his obligations.

A scientific contribution consists in establishing the absence of an explicitly provided possibility for the owner to exercise control over his property that would not lead to the consequences of unilateral termination of the right of use under Article 61 of the Property Act, but would solely ensure its security and preventive protection of his property subject to the established right of use. This idea is expressed and thoroughly argued in Paragraph Four, Section One of the same chapter.

A contributory aspect is also found in the discussion presented in Paragraph Six, Section Two, regarding the absence of an obligation to register the existence of a real right of ownership in the notarial deed by which ownership of the property — the object of the real right of use — is transferred. Relevant case law has also been examined. I consider the conclusions drawn by the author to be thoroughly developed and logically sound.

Chapter Four addresses the means for establishing and terminating the right of use, with Section One dedicated to the methods of establishment, and Section Two – to the ones of termination.

Contributory moments are found in the discussion concerning whether there is a basis for extinguishing the right of use by prescription in the scenario where the property is used by the user, but not in accordance with its intended purpose. The author's conclusion, that in such cases no such possibility exists, should be endorsed based on the arguments he has set forth.

The monograph of Assoc. Prof. Dr. Asen Vodenicharov has not only scientific, but also pronounced practical significance. A review of the theoretical positions and opinions on the issues examined has been conducted, with the author providing detailed discussion, alongside relevant case law. The topicality of the monograph is indisputable, considering its' subject matter and applicability within civil legal circulation.

The articles and reports submitted for the competition also deserve a positive evaluation.

With notable scientific contribution stand out the publications of the candidate, dedicated to the institute of acquisitive prescription, in view of the practical cases examined in them (Some Questions On The Prescription Of Acquisition Of Immovable Property. In: Journal of Legal Studies, Volume XXXI. Burgas: Burgas Free University, 2024, pp. 130-136. ISSN 1311-3771; and Application Of The Institute Of Limitation Of Acquisition Regarding Legal Entities. – In: Journal 'Law, Politics, Administration'. Blagoevgrad: South-West University, issue No. 2, 2024, pp. 47-51, ISSN 2367-4601).

Based on the presented information, it is evident that Assoc. Prof. Dr. Asen Vodenicharov complies with the national requirements of LDASRB, the Rules for its Implementation and the Internal Rules for the Development of the Academic Staff at SWU 'Neofit Rilski'.

III. Critical notes and recommendations

I have no critical notes regarding the monographic work and scientific publications of the candidate.

I recommend that the candidate continue maintaining the high quality of his scientific output and active engagement in the academic field.

IV. Conclusion

Based on the information provided to me on the teaching, academic and research activities of Assoc. Prof. Dr. Asen Alexandrov Vodenicharov I express my positive opinion on his selection for the academic position of "Professor".

Because of this, I propose to the scientific jury and subsequently to the Faculty Council of SWU 'Neofit Rilski' to appoint Assoc. Prof. Dr. Asen Alexandrov Vodenicharov to the academic position of "Professor" in the professional field 3.6. Law (Civil and Family Law).

..... P.

.....

/Assoc. Prof. Dr. Ana Dzhumalieva/